

ПЛЕВЕНСКИ НОВИНИ

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛВ. СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 40 ЛВ.

РЕДАКЦИЯ печатница „ИЗГРЪВЪ“. Редакторъ-стопанинъ: **Ив. Бакаловъ**.

НОВА ГОДИНА

Всѣки човѣшки животъ е свързанъ съ скрити и дежди и скрити желания. Когато човѣкътъ живѣе, и когато върши своята работа, неговото сърдце отива по-нататъкъ къмъ нѣщо по-високо и по-велико — и ой не се открива въ това, което се вижда, нито може да се мѣри съ откритата опитностъ. Невидимото е по-големо отъ това, което се вижда — то остава не-реализирано. Ако можемъ да бждемъ искрени къмъ себе си и къмъ другитъ, трѣбва да се признае, че една отъ утехитъ на нашия животъ, посрѣдъ тѣзи ограничения, борби и страдания, е желателно на сърдцето: „Азъ трѣбва да бжда щастливъ.“

„Азъ трѣбва да бжда щастливъ“. Що значи това? Това е желание, но това е и надежда. Така свършихме миналата година, така преживяхме и тая година. И въ този моментъ сѣщото желание и надежда е съ насъ. Има хора които мислятъ, че сѣ щастливи, но тѣ не виждатъ достоинство въ своето щастие. Щастие не е сборъ отъ хилядитъ преживѣния удоволствия, не е живото-тѣтъ съ новитъ чувства, нито е миналитъ часове пълни съ музика и забави. Щастие не е единъ сѣнтозенъ пиръ, кѣквато често се срѣща въ голѣмитъ градове, който може да задоволи човѣшкия копнежъ. И тогава, когато човѣкътъ е въ общия копнежъ въ живота, друго чувство го потиска да потърси едно мѣсто където да спре, да застане съ честъ и достоинство за награда. Това той сѣща, че съставляваще истинското богатство, което трѣбва да притежава.

Но, ти може да кажешъ: „човѣкътъ да върши своя дългъ, това е всичко.“ Но, кой дългъ? Времето, силата и източниците за жи-

вотъ могатъ да принадлежатъ на всички, ала сѣдѣтъ стои едно желание и една надежда, които сѣ право на отдѣлния човѣкъ. Въ настоящето има идеи за умѣтъ, разни понятия за живота, глупави спекулации и фантастични планове за бъдещето, а що става съ скрититъ желания и надежди, когато човѣкътъ извършва своя дългъ? И следъ това, тѣ сѣ пакъ съ тебе — тѣ сѣ съжитници на човѣшки животъ, защото се оживотворяватъ отъ една невдима сила.

„Азъ трѣбва да бжда щастливъ“. Това е животъ въ човѣшкия животъ. Човѣкътъ не трѣбва да търси своя златенъ въкъвъ въ миналото. Това правятъ язиници и не културници. Погледа на човѣка трѣбва да бжде обърнатъ напредъ; той трѣбва да върви напредъ; той трѣбва да търси своето щастие въ бъдещето. Но по коя стѣпна да се качва и по кои стѣпки да стѣпва, за да влѣзе въ това щастливо бъдеще? Отговоръ на този въпросъ дава Лонгфело съ думитъ си:

„Миналото забрави,
Настоящото твое е —
Него ти употреби.“
Да, „него ти употреби“.

Заживѣли новата година съ това чувство и съзнание, и далечъ отъ това, което е човѣкътъ сега, неговото желание и надежда да бжде щастливъ ще бжде по-скоро постигнато.

Плевенъ

Ал. Георгиевъ.

ДОЛУ

ХИМИЧЕСКОТО ЧИСТЕНЕ НА ДРЕХИ!

Само съ една ПАСТА

Шесавонъ

ще си изперете всички лекета безъ следа по дрехитъ, безъ да ги горите.

Представителъ:
ПЕТКО ПЕТРОВЪ

Само това липсваше

Избирателнитъ права на българката

Нима не стига партизанщината въ дома, гдето баща, синъ и зетъ сѣ съ партийни различия и често въ гонитба единъ срещу другъ?

Сега умни държавници сѣ се заели да подкрепятъ искането на женския съюзъ у насъ за даване изборни права на жената. Много отъ нашитъ партийни водачи се изказаха, че е време вече да имъ се даватъ такива права.

Разбира се, че за партийнитъ водачи това е „добре дошло“. Нови членове ще нахлѣтатъ въ партийтѣ и кадритъ имъ ще се увеличатъ, а България ще се слобие съ нови женски партийни шабове, които ще чакатъ само моменти да се настанатъ на държавна служба и, щатъ не щатъ, да увеличатъ и безъ това сгрома чиннически кадъръ.

Маса млади булки и момичета ще нахлѣтатъ въ лѣвичарскитъ партии.

Но какво ще допринесе всичко това на семейството, за българската — домакиня и майка? — Нови домашни раздори, никакво домакинство, изоставени деца безъ възпитание, на произвола и т. н.

Не стига ли, че мжжътъ-партизанинъ е зарязалъ домъ и семейство, заради партизанска стрѣлъ? Сега пакъ ще имаме майка, дѣщеря, снаха въ семейството, трѣгнали по избори събрания и агитации.

Хаосътъ въ семействата и сега не е малък. Обаче, умни държавници готвятъ по-големъ хаосъ.

Майки внимавайте!

Семейство и партизанство не може. Или едното, или другото!

Мнозина казватъ, че и въ други страни било така... Че въ тия други страни има още много други добри работи, това знаемъ. Но защо не възприемемъ тѣхъ, а вземаме това, което ни допада? Искаме да опартизанимъ жената, за да разстроимъ и безъ това разнебитеното българско семейство.

Предназначението на българката е семейството, домакинството, кухнята, отглеждане и възпитание на децата.

Правителството да внимава, защото единъ день ще съжалява.

А на женския съюзъ и на адептитъ на това движение обръщаме вниманието, че тѣхното поле за работа е въ семейството, а не въ изборнитъ урни. Нека се знае, че и на образованитъ българки мѣстото е въ изпълнение съпружеския и майчински дългъ, а не въ изборнитъ борби.

Ние категорично сме противъ даване изборни права на жената и отиваме по далечъ:

Да се корегира избирателния законъ, като гласоподавател да бжде само мжжътъ, който е навършилъ възраст 25 години, а не разни малчугани да боравятъ съ своито неузрѣли младежки идеи въ изборнитъ урни — сѣтостъта на българския съзнателенъ гражданинъ.

София,

Драгомиръ Пачовъ.

НАШИ ПИСАТЕЛИ

† **СТОЯНЪ МИХАЙЛОВСКИ**

ЛЕОКРОКОТЪ

Бѣхъ ученикъ. Учителътъ еднѣжки ни разказа За нѣкакъвъ си чуденъ звѣръ, — Леокрокотъ нареченъ, —

И образа му, образъ на плашило, — ни показа... Тозъ звѣръ билъ срѣщанъ въ нѣкой край не-знаенъ, дивъ, далеченъ;

Той билъ ужъ мелезъ нѣкакъвъ, — отъ лвица и хиена, Или отъ тигрица и рисъ... Учителътъ ни бѣше Благъ мжжъ, но смѣшлю... — Всичко туй е басня, нагласена

Отъ него! — мислѣхъ азъ. За менъ лъжата си личеше.

...Мжжъ станахъ. Видѣхъ въ родний край държавници, които Еднакво ловки, пѣргави, коварни и могщи, Ту звѣрствоваха тайно, ту бѣснѣяха открито.

Ту ношемъ дебнѣха добича предъ сирашки кѣщи Ту пакъ се преобрѣщаха — срѣдъ пладне — на палачи...

И разумѣхъ тогазъ добре Леокрокотъ що значи!

ЛАМА САБАХТАНИ

Тежи ми, Боже, кръстътъ на живота... Духа ми скръбъ обсажда, гина вечъ... И виждамъ те — на твоята Голгота — И шепна твоята предсмъртна речъ...

Живѣхъ въ тѣлпитъ самъ, — не ме разбраха. Въ менъ всичко свѣтло, всичко въ менъ добро, Раздадохъ го... Душата ми обраха, — Оставиха ми черното тегло...

Посѣхъ любовъ, — поженахъ срамъ, вражди! Напушамъ вечъ свѣтовнитъ стѣгди, И въ тебъ подирямъ, Господи, подслона!

Тѣй ястребъ, отъ ловеца поваленъ, Издѣхва въ нѣкой кѣтъ усамотенъ, Съ очи обърнати къмъ небосклона!

* *

Въ туй бурно общество — пустиня многолюдна Едничкътъ азъ познавамъ себе си — и зная, Що не желая, туй което други дирятъ, И туй, що никой не цени — защо желая!...

Като въ скривалище желѣзно скрихъ въ духа си Безценний ароматъ на горестъта... Какви сѣ Мечти живѣли въ менъ — то ще остане тайна Въ сърдцето ми е забранено да се влиза!...

Смъртъ до-ше най-подиръ... (За менъ каква е сладка Тазъ мисль що цѣлъ свѣтъ би назовалъ горчица) Смъртъ до-ше най-подиръ — ала и следъ смъртъта ми гжсто було Сждбата ми пустинническа ще покрива!

* *

По пжтя на живота разпилѣхъ безумно Богатствата на моето сърце; Да, всичко — дарби, трудове — раздадохъ всичко И днеска съ праздни съмъ ржце.

Всрѣдъ развалинитъ на мойто свѣтло щастье Метохъ отъ спомени азъ съградихъ, И ще си доживѣвамъ тамъ — самотникъ тѣженъ, Ала безропотенъ и тихъ.

ГАЛОШИ и ШУШОНИ

марка „БАТА“ и „БАКИШЪ“

Сжщо ГАЛОШИ и ШУШОНИ за ученички ученици и детски.

Обувки за въ галоши

МЖЖКИ, ДАМСКИ и ДЕТСКИ.

Комплектъ обувки и галоши 405 лв.

Само при обушарския магазинъ „ЛИГЛОВЪ“ на Хр. Лигловъ.

Търсите цигаритѣ „ЕНИДЖЕ ВАРДАРЪ“

приготвени отъ специални хармани по случай Нова година и Коледнитѣ празници.

Тѣ сѣж ненадминати по своята качественостъ.

Честитки и пожелания

Редакцията на в. „Плѣвненски новини“ честити новата 1931 год. и Рождество Христово на всички читатели. Пожелаваме на всички наши абонати по-скорошно избавление отъ кризата.

„Новини“.

Български Шеллъ
(плѣвненски клонъ)

Честити новата 1931 година и Свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти. Пожелава имъ добро бждеще.

Банкерската къща
Иозефъ Б. Якобъ

Честити новата 1931 година и свѣтлитѣ Христови празници на всички. Пожелава добри успѣхи на земледѣлския и търговски свѣтъ.

Братя Петрови
(колонияленъ магазинъ)

Честити новата 1931 години на всички свои клиенти, приятели и познати. Пожелаватъ най-щастливо прекарване празниците на всички.

Панайотъ Василевъ
(магазинъ „ЕЛЗАСЪ“)

Честити новата 1931 година и Свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти.

Борисъ Константиновъ
(съдържателъ на хотелъ)
„МАКЕДОНИЯ“

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти. Пожелава на земледѣлското население изобилна реколта и добри цени на хранитѣ му.

„Халитѣ“

(колонияленъ магазинъ)

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти, приятели и познати. Пожелаватъ на всички добро бждеще.

Слави Караковъ
(търговецъ)

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти.

Стоянъ Европейски
(колонияленъ магазинъ)

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти. Пожелава на всички щастливо избавление отъ кризата.

Василъ Бочевъ
(шивашко ателие)

Пожелава на всички щастливо прекарване на свѣтлитѣ Христови празници и добри успѣхи презъ новата 1931 г.

Георги Тушмаковъ
(колонияленъ магазинъ)

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти. Пожелава и на всички щастливо бждеще.

Кооперация „НАРОДЪ“

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти, и голѣмъ успѣхъ на ония, които работятъ за преуспѣването на кооперативното дѣло у насъ.

Ив. Байчевъ
(аптекарь)

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти, приятели и познати. Пожелава имъ здраве и добро бждеще.

Стопанитѣ на тютюнева фабрика
„ЕНИДЖЕ ВАРДАРЪ“

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти. Пожелаватъ на всички бодростъ и въра въ бждещето.

Ради Чуклевъ

(stopанинъ на модерната бръснарница „СПЛЕНДИДЪ“)

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти. Пожелава имъ щастливо бждеще.

Атанасъ Халачевъ
(stopанинъ на кафене „ЕЛДОРАДО“)

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти. Пожелава на всички добро бждеще.

Димитъръ Господиновъ
(stopанинъ на хотелъ „КРУШОВЕНЕ“)

Честити новата 1931 г. и Рождество Христово на всички свои клиенти. Пожелава на земледѣлцитѣ добро плодородие и добри цени на произведенията имъ.

Петко Петровъ
(търговецъ)

Честити новата 1931 г. на всички свои клиенти и имъ пожелава добъръ успѣхъ въ всѣко начинание.

Стопанитѣ на най-голѣмиятъ и прочутъ складъ на платове
„Тритѣ ергенчета“
и **Киро Тодоровъ**
(майстора)

Честити новата 1931 год. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти. Пожелаватъ имъ успѣхъ въ всички начинания.

Генко Тачевъ
(шивашко ателие)

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всѣки свои клиенти. Пожелава на всички добри успѣхи въ живота.

Петко Д. Петковъ
stopанинъ на модерниятъ манифактуренъ магазинъ
„5-КО“

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на своитѣ клиенти, пожелава на всички здраве и щастие.

Георги Настевъ
(stopанинъ на гостилница)
„БУЛЕВАРДЪ“

Честити новата 1931 г. и Рождество Христово на всички свои клиенти.

Управлението на даракчийница „ТРУДЪ“

Честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти. Пожелава имъ добро бждеще.

Стопанитѣ на магазинъ „ПРАГА“

Честити новата година и Рождество Христово на всички свои клиенти. Пожелаватъ на всички добри успѣхи въ живота.

Иванчо Ангеловъ

Stopанинъ на общарскиятъ магазинъ „България“, честити новата 1931 г. и свѣтлитѣ Христови празници на всички свои клиенти и пожелава на всички избавление отъ кризата.

Кр. Атанасовъ

stopанинъ на модерната книжарница „СЕКР. БИРНИКЪ“

Честити новата 1931 г. и Рождество Христово на всички свои клиенти.

Съдържателъ на кафене
Демократ. сговоръ
(Директорътъ)

Честити новата 1931 г. и Рождество Христово на всички свои клиенти.

Съдържателъ на известниятъ ресторантъ
„Малкия Батембергъ“

Честити новата ни 1931 год. и Рождество Христово на всички свои клиенти. Пожелава на всички добро здраве и успѣхъ въ живота.

Кръчмарски инвентаръ

Запазенъ добре, пълненъ коплектъ, се продава на износна цена. Споразумение при Ив. Вълчевъ, кръчмаръ (Ванката) до кино „Одеонъ“.

Даракчийница „ТРУДЪ“

Съръ-пазаръ — до фабрика „Енидже Вардаръ“, може на много умѣрени цени да дадете за разбиване на всѣкакъвъ видъ **парцали, преди и извлачване на вълна.** Работа винаги чиста и акуратна.

Карти за игра

Въо качество и екстра можете да си купите винаги въ кафене „Демократически сговоръ“ — до кино „Електра“.

Домакини,

Всѣкакви петна и лекета отъ масло, мастило, вино, каквито и да е сокове и мръсотии, се измиватъ съ пастата

Шесавонъ

Представителъ:

Петко Петровъ
колониялъ — Съръ-пазаръ.

РЕМАРКЪ

Вече само едно известие за това, че Ремаркъ, прославения авторъ на „На западния фронтъ нищо ново“, пуска втора книга, буквално вълнува цѣлия свѣтъ. Става това, което никога не е ставало въ свѣтовната литература. Въ всички страни се възбуди такъвъ голѣмъ интересъ къмъ новото произведение на Ремаркъ, щото всичкитѣ голѣми вестници въ европейскитѣ столици бързатъ да добиятъ правото на преводъ на новия романъ. Неговото печатане се започва едновременно почти въ всички голѣми европейски вестници. Тази втора книга на Ремарка е „Обратния пътъ“.

Появяването на Ремаркъ и неговата слава не за пръвъ пътъ отъ печата се нарича **чудо**. Друга по-подходяща дума за да се изрази това, което стана съ този писателъ, нѣма. Неговата книга, неговата слава, отзвукъ, който намѣри неговия романъ всрѣдъ читателитѣ отъ цѣлия свѣтъ е настояще чудо. Въ течение на половинъ година книгата „На западния фронтъ нищо ново“ се разпространи въ три и половина милиона екземпляра и е преведена на всички европейски и много азиатски езици.

Въ цѣлия свѣтъ се бѣше сложило убеждението, че Ремаркъ е човѣкъ, който пише само веднѣжъ. И всички съ истинско вълнение, това може да се нарече второ чудо, милиони европейски читатели започватъ да четатъ втория романъ на Ремарка „Обратния пътъ“.

Ерихъ Мария Ремаркъ направо отъ ученическата скамейка отишелъ на война. Като се завърналъ отъ фронта той постъпилъ на служба въ голѣмия берлински книгоиздателски трѣстъ на Шерля, сега принадлежащъ на Хухенберга. Работилъ по 250 марки на месецъ, мечтаелъ да довърши своето образование и пописвалъ, когато ималъ възможностъ въ своето издателство. Литературната дейностъ на Ремаркъ отъ този периодъ се заключаваша въ писане на криминални романи, дребни професионални съчинения и две статии помѣстени въ седмичнитѣ издания на Шерля. Едната била посветена на спорта съ автомобили, а другата какъ се приготвява коктейлъ. За цѣлото свое творчество автора получилъ 500 марки.

Но Ремаркъ е човѣкъ, който е много пропатилъ. Необичайно изразително и искренно разказва той за това въ беседа, напечатана неотдавна въ „Нувелъ Литереръ“. Войната и спомена за нея го били напълно завладѣли. Въ него живѣла една непреодолима потребностъ да говори за войната, да разкаже за нея така, както още никой не е разказалъ. Между другата работа той си правилъ скици и за кратко време той написалъ книгата „На западния фронтъ нищо ново“. Той я написалъ безъ да върва, че тя нѣкога ще види бѣлъ свѣтъ.

Работейки въ книгоиздателството, той често, слушалъ разговори за това, че всѣкакъвъ интересъ къмъ книгитѣ за войната е пропадналъ. Своя ржкописъ Ремаркъ предложилъ на книгоиздателството Шерля.

Тамъ го прочели и го върнали на автора че не струва. Издателството Шерля е дѣсно и Ремаркъ занесълъ ржкописа въ известното лѣво издателство Фишеръ. Той отсъствувалъ отъ Берлинъ. Казали на Ремаркъ, че Фишеръ ще се върне чакъ следъ три недѣли.

Тогавъ, по съветитѣ на своитѣ другари, той се отправилъ въ издателството Улщайнъ.

— Елате следъ единъ месецъ, казалъ редактора на Ремаркъ. Но Ремаркъ прибѣгналъ до една хитростъ.

— Слушайте, казалъ той, азъ водя преговори съ Фишеръ, но той сега е въ Италия и азъ бихъ желалъ да получа отъ Васъ отговоръ преди неговото завръщане.

— Добре, елате следъ две недѣли.

Но двѣтѣ недѣли не минали въ очакване.

Нѣколко дена следъ като оставилъ ржкописа, Ремаркъ получилъ писмо отъ младия Улщайнъ:

„Всѣкакъвъ интересъ къмъ военнитѣ романи е пропадналъ, пишелъ Улщайнъ, но намъ ни се струва че Вашето произведение ще има голѣмъ успѣхъ. Ще почнемъ да го печатимъ въ „Фосише Цайтунгъ“ и следъ това ще го издадемъ въ отдѣлна книга. Обикновено за романъ ние плащаме 7,000 марки, на Васъ обаче сме готови да за платимъ 20,000 марки. За това Вие пѣкъ сте длъжни да ни предоставите изключителното право на всички последующи издания на книгата.“

Ремаркъ се съгласилъ.

По-нататкъ всичко станало както въ приказкитѣ. Въ кратко време книгата се похарчила въ 200,000 екземпляра. За нея говорили навсѣкжде. Ремаркъ станалъ центъръ на всеобщо внимание.

Улщайнъ поканилъ писателя у себе си на обѣдъ устроень специално въ негова честъ. На края Улщайнъ се обърналъ къмъ Ремарка: успѣха на Вашата книга надмина всички очаквания. Сега вече не подлежи на никакво съмнение, че тя е най-голѣмото събитие на свѣтовния книженъ пазаръ. Отъ всички европейски страни потъпхватъ искания за правото на преводъ. Ние не успѣваме да допечатемъ нови издания. За това ние смѣтаме че е необходимо да унищожимъ стария договоръ, защото би било крайно несправедливо да се обогатимъ за Ваша смѣтка.

Улщайнъ унищожилъ стария договоръ, по който всичкитѣ права на Ремарка били купени за 20,000 марки, и предложили да подпишатъ новъ: съгласно който писателя ще получи по 50 пфенига за всѣки продаденъ екземпляръ. Досега сж похарчени 300,000 екземпляра, въ такъвъ случай на Ремарка се падатъ 150,000 марки.

А освенъ това, казалъ въ заключение Улщайнъ: „разрешете да Ви направя единъ подарѣкъ. Ние знаемъ, че Вие сте страстенъ автомобилистъ. Въ гаража Ви чака 8 цилиндровъ „Хорхъ“. Нека той да бжде свидетелъ за нашата гордостъ, че ние сме издали Вашата първа книга.“

А. А.

За Новата година и Рождество Христово незабравяйте да посетите магазинъ „ХАЛИТЪ“ където ще си купите всъщности продукти на умърени цени!

СВОБОДНА ТРИБУНА

Какви икономии сж необходими?

Малката и изнемошяла България, както каза и г-нъ проф. Стояновъ има най-скжпата държавна организация на свѣта. А по настоящемъ, едва ли има народъ въ Европа, който да прекарва такова страшно бедствие и който да преживѣва само благодарение на многото работа, хроническото гладуване и масовото изграждане. Данъчния товаръ, върху гърба на българския народъ е непоносимъ и който мисли да бждашето на тоя нещастенъ народъ, трѣбва да намали този товаръ най-малко съ 2 до 3 милиарда, като се съкратятъ маса не нужни и скжпо платени служби въ държавата. Най-напредъ необходимо е всички съседни селски общини да се обединятъ въ по-голѣми еденици и, по такъвъ начинъ, отъ 2660 общини, колкото сж сега, останатъ само 1000. Това трѣбва да стане защото е срамно да гледаме малки селца, които сж почти едно до друго да иматъ отдѣлни канцеларии, съ отдѣленъ персоналъ. Околитѣ отъ 95 да се намалятъ на 30. А лука малката България да има 16 окржзи, е крайно — предизвикателенъ, необходими сж само седемъ окржзи: три въ северна, три въ южна и единъ въ западна България. Заедно съ намалението на окржзитѣ, трѣбва да се премахнатъ окржжнитѣ постоянни комисиии, канцелариитѣ на които сж обрнати на партизански приютѣ, дето само се кроятъ партизански козни. Техническитѣ, благоустройствени и здравни служби на тия комисиии, може прекрасно да се завеждатъ отъ съответнитѣ държавни органи при окржжнитѣ управления. Институтътъ на държарнитѣ бирници се премахва, а събирането на държавнитѣ данъци се предоставя на общинскитѣ управления. Финансовитѣ и акцизни управления се реформиратъ, като се предаватъ къмъ окржжнитѣ смѣтни палати, а горскитѣ и акцизни стражари и агенти се премахва, защото тѣ струватъ повече на държавата отъ колкото това, което събиратъ за фиска.

Въ народното събрание има народни представите-

ли, болшинството отъ които срещу дванадесетъ хиляди лева месечна заплата, иматъ само грижата следъ като се разпишатъ въ прижтствената книга, да отиватъ да си гледатъ частната работа.

— Числото на народнитѣ представители трѣбва да се съкрати на половина. Друго едно съкращение, което е и отъ най-сжщественигѣ е: да се намалятъ митрополититѣ и владичитѣ отъ 10 само на 3, защото неоправдано е отъ никое гледище тѣхното досегашно число. Заедно съ това, да се закрие веднага Богословския факултетъ, отъ който българския народъ нѣма абсолютно никаква нужда. Паритѣ получени отъ съкращението на владичитѣ и Богословския факултетъ, да се употребяватъ за построяване на санаториуми и болници, истински домове на християнското милосърдие.

Клоноветѣ на Земледѣлската и Народна банки, а сжщо така и канцелариитѣ на ветеринарнитѣ лѣкари и агрономитѣ да се слеятъ въ едно. Да се заличатъ всички дирекции и на първо мѣсто дирекцията на полицията, като остане да сжществува само дирекцията на статистиката.

Ако се направятъ горнитѣ съкращения, числото на чиновницитѣ ще се намали съ около 60 на сто, а заедно съ намалението на вещественитѣ разходи ще се получи едно значително облекчение на данъчния товаръ. Възражението, че уволненитѣ чиновници ще отекчатъ бедственото положение на безработницитѣ ще бжде съвсемъ неоснователно, ако при съкращението се взематъ въ предвидъ: материалното състояние на чиновницитѣ, тѣхнитѣ странични доходи и, като се недопусне отъ едно семейство да има повече отъ единъ членъ на държавна или общинска служба.

Прочее, г-да управници, направете съкращенията, защото нѣкогашния жизнерадостенъ български народъ, бавно но сигурно се изгражда...

гр. Бургазъ

И. И.

31 мартъ 1931

Тая дата е крайниятъ срокъ, когато въ Народната банка трѣбва да бждатъ смѣнени алуминиевитѣ монети отъ 1 и 2 лева.

Предъ видъ на това, че при други подобни случаи мнозина, особено изъ селата, не сж могли да смѣнятъ изважданитѣ отъ употребление пари, считаме за свой дългъ да припомнимъ на ония, които иматъ повече такива монети да не чакатъ крайния срокъ, а да ги замѣнятъ отсега. Съ това ще се избѣгне и натрупването предъ банковитѣ гишета.

Сватбени

На 28 декември м. г. се вѣнча нашата съгражданка г-ца Величка П. Тополова съ г. Боню П. Димитровъ, сждебенъ чиновникъ при Б. З. банка гр. Плѣвень.

На младата двойка пожелаваме щастливи бжднини.

За пренасянето багажъ по Б. Д. Ж.

По сведения на главната дирекция на желѣзницитѣ, напоследъкъ се било засилило пренасянето на разни стоки въ пжтничкитѣ влакове безъ да се таксуватъ, като ржченъ багажъ, разпрѣснати въ разнитѣ отдѣления и вагони на влака. Дирекцията е наредила намѣренитѣ такива багажи да се пренасятъ въ фургонитѣ на влаковетѣ и отъ тамъ да се предаватъ на станицитѣ за таксуване, като укрити, тѣзи багажи, които, споредъ своето естество и количество, представляватъ обектъ на търговия, но не и онѣзи потребни за удовлетворение личнитѣ нужди на пжтничитѣ, които покрай необходимитѣ имъ горни и долни дрехи, носятъ напиримѣръ, кошници съ плодове, или кутия 3 — 4 кгр. масло, или кошничка съ 20 — 30 яйца и пр.

Колко пиятъ различнитѣ народи

Само за една година на всѣки човѣкъ отъ бозайничето до побелѣлия старецъ се пада средно: въ Франция по 180 лит., въ Италия — 105 литри, въ Испания — 80, въ Алжиръ 46, въ Унгрия 41, въ Аржентина 1'50, въ Швейцария 1'47, въ Уругвай 1'21, въ Ромжния 1'21 въ Югославия 3, въ Норвегия 3, въ Дания 1'1, въ Холандия 1'5, въ Англия 0'75, а въ България по 26 литри.

Износъ на птици

Износътъ на птици живи и заклани отъ България е билъ:

Презъ 1924 г.	за 16,000,000 л.
„ 1925 г.	„ 23,000,000 л.
„ 1926 г.	„ 27,000,000 л.
„ 1927 г.	„ 40,000,000 л.
„ 1928 г.	„ 19,000,000 л.
„ 1929 г.	„ 35,000,000 л.

Най-голѣмъ консуматоръ за птици за сега се явява Италия. Скотобойни и хладилници за убити птици сж построени и на гара Мездра.

Оскаръ Уайлдъ въ Парижъ

Разказа на г. Дюпуаре — по смъртенъ споменъ

Точно преди 30 години, на 30 ноември 1900 година, въ малкия парижки „Хотелъ д'Алзасъ умрѣ Оскаръ Уайлдъ. Нѣкогашния съдържател на този хотелъ. Жанъ Дюпуаре, на ржчетъ на когото е починалъ английския поетъ, е още живъ. Въ една беседа съ сжтрудника на „Ентренсижанъ“ той сподѣлилъ своитѣ спомени за Уайлда:

„Една вечеръ ми съобщиха, че единъ англичанинъ, който живѣлъ по-рано на улица „Боз'Аръ“ № 4 иска да се премѣсти у мене. Той бѣше високъ, силенъ, пѣленъ човѣкъ. Англичанина се казваше Себастианъ Мелмотъ.

Азъ нарахихъ два куфара, басунъ и други багажи и ги принесохъ въ „Хотелъ д'Алзасъ“, когото тогава азъ държахъ. Единъ куфаръ отъ желта кожа паза и до денъ днешенъ.

Не можеше да се каже, че моя новъ квартирантъ е любезенъ човѣкъ. Той заемаше две стаи за които плащаше месечно 70 франка.

Едната стая му служеше за работенъ кабинетъ, а другата за спалня.

Въ коридора на хотела никога не разговаряше. Ако нѣщо му трѣбваше, той се обръщаше направо къмъ мене.

По нѣкога Уайлдъ ми казваше: „Жанъ, трѣбва да отидешъ на „Авению де л'Опера“ и да ми купишъ конякъ“. Това бѣше забележителенъ конякъ, когато харчеха 28 франка бутилката. Себастианъ Мелмотъ изпиваше четири или петъ такива бутилки на седмица.

Азъ му поднасяхъ ежеднев-но сутринното кафе, а къмъ 2 часа презъ деня — обѣдъ: котлетъ и две яйца.

Вечеръ отиваше въ кафенето, но до тогава четеше или пишеше. Завръщаше се да спи не по-рано отъ 2—3 часа презъ нощта.

Азъ помня твърде добре, продължава своя разказъ Дюпуаре, какъ Уайлдъ се разболѣ. Азъ му помогнахъ да слѣзе долу, въ малката стаичка на партера. Болния лежеше и докторъ Тикеръ му направи операция.

Азъ неотлъчно стяхъ презъ всичкото време при болния.

Той бѣше много търпеливъ. Когато болкитѣ ставаха непоносими азъ му инжектирахъ морфи. И до днесъ паза иглата съ която си служихъ тогава. Нощта прекарахъ въ креслото до неговото легло.

Уайлдъ предпочиташе да го гледамъ азъ Дюпуаре и се откъсваше отъ грижитѣ на милосерднитѣ сестри, до както не бѣше почналъ да го посещава единъ абатъ отъ Сенъ-Жерменъ. Уайлдъ принадлежи на католическата църква и по това време при него поредъ дежуряха две монахини.

Положението на болния постоянно се влошаваше. Три или четири дена преди смъртта очитѣ на болния бѣха завити съ бѣла покривка. По негово желание монахинитѣ му четеха екзотични стихове.

ИСТИНАТА

по цената на макаронитѣ и фидето

По поводъ публикуваната въ миналия брой на вестника ни дописка подъ заглавие „Бойкотирайте ги“, въ която бѣха подложени на упрѣкъ макаронитѣ фабрики (картела имъ), че продавали произведенията си по 22 лева килограмъ, бѣх-ме поканени на една анкета въ нѣкои отъ картелиралитѣ се фабрики и установихме следното:

Цената на фидето и макаронитѣ не е 22 лева, както авторътъ на тая тенденциозна дописка заблуди обществото, а е само

14 лева

за килограмъ на едро, отъ която цена се приспада до 5% рабатъ, тѣй че получава се една нето цена отъ 13'50 лева за кгр. при това, като се има предвидъ, че ценитѣ се разбиратъ за „франко гара купувача“, въ който случай фабрицитѣ понасятъ срѣдно 1'50 лева на килограмъ навло по Б. Д. Ж. Реализираната отъ сжщитѣ цена е значи

12 лева

За килогр. фиде и макарони

Както фидето, така и макаронитѣ не могатъ да се избиратъ въ отъ обикновени типови брашна, а отъ специални такива, които струватъ по 6'70 и 7'50 лева килограмъ.

Следъ горната анкета предприехме и друга за продажната цена на тия два прдукта — на дребно, и констатирахме, че въ Плѣвненскитѣ колонилни магазини фидето се продава, на дребно килограмъ

16 лева

а макаронитѣ

18 лева

Това, което изнасяме по-горе е една безпристрастна анкета, която е основана само на документални доказателства, а именно за това ние съжяляваме доста, че сме били подведени давайки мѣсто въ вестника ни на неотговарящата на фактитѣ тенденциозна статия „Бойкотирайте ги“, която нѣма нищо общо съ истината.

Б-въ.

Една нощъ азъ дремѣхъ въ креслото, когато монахинята ме разбуди. Болния бѣше почналъ да агонизира. Около 9 часа сутринта той умрѣ. Азъ го измихъ, срѣсахъ го и го преоблѣкохъ въ нови дрехи.

Другаритѣ му писатели събраха срѣдства и ми заплатиха неговия дългъ. Единъ ми даде 300 франка, другъ — 500, трети 1000 Въ тове време се случваше, че хората не можеха да плащатъ акуратно, но паритѣ ми не пропаднаха. А освенъ това, той бѣше боленъ, шестъ месеца продължи неговата болестъ и азъ не можехъ да го изхвърля на улицата. Азъ се бѣхъ привързалъ къмъ него и се отнасяхъ съ него като съ свой близъкъ.

Така изгасна единъ голѣмъ духъ, така умрѣ предтеча на всички съвременни естети.

А. А.

Копривата като храна

Копривата е една от най-обикновените билки. Тя расте почти на всякаде, но обича особено торнит мѣста. Позната е на всички хора. Никне пролетъ рано, съ млади, крехки, тъмнозелени, парливи листица. Тогава тя главно се употребява за храна. По традиция всяка пролетъ ядат коприва почти всички хора въ селата и малките градове. Това е обичай, нареченъ „за здраве“. И не на празно народа я тачи.

Копривата е една от най-богатите съ полезни за човѣшкото тѣло соли билка. Въ 1 кило суха коприва има 35 грама варовити соли. Тя е една от най-богатите съ жѣлѣзо билки. Единъ килограмъ сурови коприва има 2 грама жѣлѣзо. Въ нея има фосфоръ и натрий. Единъ килограмъ сурова коприва съдържа 2 грама фосфоръ и 1 грамъ натрий. Съдържа и други полезни соли. Известно е отъ науката, че безъ жѣлѣзо, натрий, фосфоръ и пр. не може да има животъ въ човѣшкия организъмъ, особено безъ натрий, защото, колкото повече натрий се съдържа въ кръвта, толкова повече отрови се унищожаватъ, и обратно: безъ натрий въ кръвта отровитъ се увеличаватъ, болеститъ се засилватъ и организма слабѣе. Поради този си съставъ копривата е незаменима като храна, защото е и лѣковита. Тя служи противъ нервнитъ болести, като и за усилване костната система, а също и противъ рахитизма. За да имаме здрави зѣби, нѣма по добре срѣдство отъ копривата.

И въпрѣки гореизложеното, тя сѣкашъ е изпаднала въ немилостъ. Това въроятно е вследствие честото ѣ употребѣние въ минали години отъ народа, поради което постепенно е починало да се смѣта, че тя е проста храна, годна само за бедни хора. За това мнозина, за да не се избѣгватъ, я избѣгватъ. А между това, копривата е много по-полезна отъ спанака. Копривата се смила много лесно, не затяга стомаха и действа противъ запекъ и много други вътрешни болести. Копривата увеличава много млѣкото у кърмачкитъ, помага за по-скорошното поникване зѣбитъ у кърмачетата и после при смѣната на млѣчнитъ съ постоянни, поради което тя трѣбва да бѣде ежедневна храна на всичкитъ кърмачки, както и на всички деца. Тя подобрява общото състояние на организма и го държи въ изправностъ, особено стомаха и червата. По тоя начинъ тя съдейства за по-скорошното оздравяване и отъ най-тежки заболявания. Много грѣдоболни (туберкулозни) длъжатъ живота си и даже окончателното си излѣкуване само на честото употребяване копривата като храна и пиене отвара отъ копривени корени. На много мѣста изъ балканскитъ населени пунктове всѣко семейство си събира коприва презъ лѣтото, изсушава, стрива я, за да я употребява презъ зимата. Това обаче не на всякъде вършатъ, а въ градоветъ сѣвсемъ не се прави. Отъ преди нѣколко години за пръвъ път въ България кооперация „Билка“ е започнала да закупува голѣми количества прѣсна коприва, суши я въ специални сушилни. Смила я на брашно и я продава въ тази видъ за готвене храна. Днесъ вече почти въ всички градове въ България има магазини подъ названиее „билка“, които продаватъ сушена коприва, и л копривено брашно.

Ако копривата се употребява поне колкото червения пиперъ, който нѣма никаква хранителна стойностъ, много болести на

Земя безъ убийци

Отъ 1928 година досега въ Норвегия не е извършено никакво убийство и каквото и да било кърваво нападение върху човѣкъ. Липсата на убийства въ Норвегия се обясняватъ съ факта, че презъ последнитъ две години норвежцитъ водятъ единъ много спокоенъ и щастливъ животъ. Нѣма работническо незадоволство. Всѣки гражданинъ строго спазва наредбитъ за въздържане отъ алкохолъ, полицейската организация е идеална, и най-сетне днесъ норвежцетъ принадлежи къмъ най-културнитъ народи на земята.

Нова макаронена фабрика въ Плѣвентъ

Научаваме се, че нашитъ съграждани г. г. *Бр. Петрови* и *Н. Кисевъ*, бившъ фабрикантъ на макарони и фидета въ Плѣвентъ, сж инсталирали вече нова фабрика за горнитъ тестени произведения. Най-късно на 1 февруарий т. г. ще изнесатъ за проданъ макарони и фидета.

Фабриката е инсталирана въ зданието на Ангелъ А. Бояджиевъ (бившето помѣщение на II полиц участъкъ), което е основно ремонтирано и пригледено за целта.

Даватъ се подъ наемъ:

1) Жгловъ, добре разработенъ дюкянъ на главната и казармена улици, досегашенъ колониаленъ магазинъ на Иванъ Цанковъ.

2) Голѣмо помѣщение съ две отдѣления, годно за всякакъвъ родъ търговия, досегашенъ тютюневъ складъ на Първанъ Цанковъ. Справка Първанъ Цанковъ.

При Христо Лигловъ общарски магазинъ

се приематъ за поправка всѣкакви видове обуца и се лепятъ вехти галоши — подметки и токове.

Цени умѣрени.

Посетихте ли кафене

„Националъ“?

Тамъ ще си отпочинете спокойно. Поднася се отлично кафе, чай и др. Бай Иванъ е голѣмъ майсторъ на кафето.

Посетете го. Кафенето е срещу „Балканска звезда“. — до Бр. Игнатеви.

Голѣма икономия!

На умѣрени цени ще имате:

Галоши **БАКИШЪ КАУЧУКЪ**

За дами, деца и мъжки, сжшо и шушони.

Поставямъ подметки на сжсани галоши. Изработвамъ всѣкакви видове обуца — най-здрави материяли.

Пребоядисвамъ обуца съ различни цѣтове отъ всеизвестната боя „**АРМАЛИНЪ**“ Обущарница „**Б-ГАРИЯ**“ на ИВАНЪ АНГЕЛОВЪ (до фотографа Серафимовъ).

Вулканизатора Романски

се премѣсти до хотелъ „Царъ Освободителъ“ — улицата срещу пощата.

стомаха, червата, нервитъ и коститъ, биха се примакнали и човѣкъ би продължилъ живота си поне още съ десетина години повече.

Отъ копривата могатъ да се приготвяватъ разни вкусни ястия, както и да се слага въ всички гозби, вмѣсто червенъ пиперъ, каквито болнитъ, лѣкъ даже и здравитъ не трѣбва да употребяватъ. **К. Петровъ.**

Доказа се,

че най-голѣмия складъ на финни мѣстни и английски **вълнени платове** е

„Тритъ Ергенчета“

Цени подъ всяка конкуренция!

Кжща се продава

съ 4 стаи и сушилни, съ дворъ общо 1000 квадратни метра, на **износна цена** въ гр. Плѣвентъ I ви кв. до бирената фабрика. Споразумение при Минчо Баничара до кооперация „Народъ“, или Н. Костовъ, хлѣбаръ, Сомовитъ.

По случай Новата година и Коледнитъ празници получи се следната

Петко Д. Петковъ

Магазинъ 5-КО

на **ДАМСКИ, МЖЖКИ И ДЕТСКИ ПАЛТА** финни, копринени, вълнени **ПЛАТОВЕ**

ТЕЛЕГРАМА

ПОСЛЕДИ НОВОСТИ:

Мжжки палта при **5-КО**
Модни дамски при **5-КО**
Кадифета, хасета при **5-КО**
Всячко модно при **5-КО**

Плѣвентъ, 29 декември 1930 г.

За предстоящия зименъ сезонъ магазина ни набави най-нови модели

ДАМСКИ, МЖЖКИ И ДЕТСКИ ПАЛТА, УЧЕНИЧЕСКИ ТРЕНЧКОТИ

ВЗЕМАМЕ И ПОРЖЧКИ. Топли полушуби и всички **МОДНИ**

и финни платове.

Моля да почетете съ посещението си магазинъ 5-ко и Ще се увѣрите.

Съ почитание: **5-КО.**

Мисли на велики мжже.

Глупецъ е който въ жената само е мечталъ да намѣри земенъ рай.

Лермонтовъ

Жената е котешка ловкостъ и съ безспирно любопитство причинява тайна, мжчителна болка на тѣзи мжже, който тя пленява.

Гюи Де Мопасанъ

Женитъ само въ книгитъ сж добри, а въ живота по добре е да си далечъ отъ тѣхъ.

Г. Данилевски

Съпружеството е робство за мжжа, а пуцане на свобода за жената.

Декрушенъ

Женитъ прибѣгватъ въ труфенето, даже и въ ущърбъ на самата красота.

Ришеръ

Много отъ днешнитъ жени се представятъ като комически животни въ модни костюми.

А. П.

Кокетливата жена прилича на роза, която любовниците обиратъ, като оставатъ на мжжа ѣ бодлитъ.

Английска пословица

Въ живота има три нѣща които всѣки обича, но никой не може да схване и разбере: това сж художеството, музиката и женитъ.

*

Хубостта на жената пленява много, но скоро преминава. Добрия ѣ характеръ пленява по-малко, но той остава.

*

Най-силното у жената е — нейната немощъ.

*

Женитъ иматъ по-добра и силна паметъ за далечнитъ нѣ-

ща, отколкото за близкитъ. Тѣ напирѣтъ, никога не забравятъ първиятъ си любовникъ, а за последниятъ и на третия день не се сещатъ.

*

Има жени които вършатъ всичко по навикъ: одного обичатъ, другимо се подсмиватъ, а трети лъжатъ.

*

Мжжетъ управляватъ свѣта, а женитъ — мжжетъ.

(Персийска пословица)

*

Жената намира по-лесно мжжа на своето сѣрдце, отколкото сѣрдцето на своя мжжъ.

Смѣхъ и утеха

О, службице моя!

Благодатъ си, службо моя, Пълна си съсъ радостъ. Но по нѣвга въ сѣрдцето ми Будишъ скръбъ и жалостъ.

*

Койго веднажъ те докопа, Той вѣчно копнѣе Тѣй, да може подъ твоята Сѣнка да изтлѣе,

*

А когато го притиснатъ, За да те остави, Той не може дорде е живъ Тебе да забрави.

*

Твойтъ хубости безкрайни. Рай сж на земята... Съ „бакшишитъ“ получавамъ Петорна заплата.

*

И сѣрдце ми е, службо, Винаги готово Да заплаче щомъ катъ чуе: — „Правителство ново“.

Ачо

Коопер. печатница „Изгрѣвъ“ Плѣвентъ. — № 272.

Работници

Всѣкакви нечистотии и изцапвания на ржцетъ и лицето отъ работа, се измиваотъ безъ следа съ пастата

Шесавонъ

Представителъ: **Петко Петровъ**, — Съръ-пазаръ.

Домакину!

Измърсенвто ви бельо, покривки и други се почиства и подновява съ пастата

Шесавонъ

Представителъ: **Петко Петровъ**, — Съръ-пазаръ.

Дава се подъ наемъ кжща съ 2 стаи, вестибюлъ и маза, близо до Дръ Памиховъ — № 6 — домъ Ташко Митевъ.

До кжде стигнахме

— Мята жена носи на главата си цѣла кола царевича.
— То-а не е възможно.
— Много възможно е даже. Продадохъ една кола царевича да ѣ купя шапка.

Надгробенъ надписъ

— Знаешъ... жена ми е на умирање, та моля ти се съчини ми нѣщо за надгробния ѣ камъкъ.
— Лесна, много лесна работа — постави на гроба ѣ самостъ: „Най-сетне“...

Предназначение на човѣшкитъ органи

Косата служи за прехранване на бръснаритъ и фризьоритъ.

Очитъ — да мигатъ, когато нѣкой оплюва челото.

Носътъ — за да ги водятъ женитъ.

Странитъ — за пудра, помада и червена боя.

Устнитъ — да цѣлуватъ и да духатъ, когато се опаримъ.

Корема — за да се познавашъ отъ кое съсловие си.

Езикътъ — за докарване по-нѣкога бой на гърба.

Жената и цигарата

Цигарата като догори се лесно захвърля, а жената — мжчно.

*

И съ жената, както съ цигарата, можешъ да се изгоришъ. Само, че съ цигарата — леко, а съ жената — много опасно.